

اعمال روز عید فطر

<"xml encoding="UTF-8?">

روز اوّل روز عید فطر است و اعمال آن چند چیز است:

اوّل

آنکه بخوانی بعد از نماز صبح و نماز عید آن تکبیراتی را که در شبش بعد از نماز فریضه می خواندی

دوّم

آنکه بخوانی بعد از نماز صبح دعائی را که سیّد روایت کرده «اللّهُمَّ اِنِّیْ تَوَجَّهْتُ اِلَیْکَ بِمُحَمَّدٍ اِمَامِیْ» الخ و شیخ این دعا را بعد از نماز عید ذکر فرموده

سوّم

بیرون کردن زکات فطره است از هر سری صاعی پیش از نماز عید به تفصیلی که در کتب فقهیه است و بدانکه

زکات فطره واجب مؤکد است و شرط قبولی روزه ماه رمضان و سبب حفظ تا سال دیگر است و حق تعالی آن را مقدّم بر نماز ذکر فرموده در این آیه شریفه «قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى وَ ذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى»

چهارم

غسل است و بهتر آن است که اگر ممکن شود از نهر غسل کنی و وقت آن بعد از طلوع فجر است تا زمان بجا آوردن نماز عید چنانچه شیخ فرموده و در جزء روایتی است که غسل را در زیر سقفی بکن و چون خواستی غسل کنی بگو:

«اللَّهُمَّ اِيْمَانًا بِكَ وَتَصَدِيقًا»

خدایا بخاطر ایمان به تو و تصدیق

«بِكِتَابِكَ وَاتِّبَاعُ سُنَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ»

کتاب تو و پیروی از روش پیغمبرت محمد صلی الله علیه و آله

پس بسم الله بگو و غسل کن و چون از غسل فارغ شدی بگو:

«اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ كَفَّارَةً لِدُنُوبِي وَ طَهْرًا»

خدایا قرارش ده کفاره گناهانم و دین و مذهبم را

«دینی اللَّهْم اَذْهَبْ عَنِّي الدَّنَسَ»

پاک گردان خدایا دور کن از من چرکی را

پنجم

پوشیدن جامه نیکو و به کار بردن بوی خوش و رفتن به صحرا در غیر مکه برای نماز کردن در زیر آسمان

ششم

پیش از نماز عید در اوّل روز افطار کنی و بهتر آنست که به خرما یا به شیرینی باشد و شیخ مفید فرموده مستحب است تناول کردن مقدار کمی از تربت سیدالشهداء علیه السلام که شفا است از برای هر دردی

هفتم

آنکه چون مهیا شدی از برای رفتن به نماز عید بیرون نروی مگر بعد از طلوع آفتاب و آنکه بخوانی دعاهائی را که سید در اقبال نقل کرده از جمله از ابو حمزه ثمالی روایت کرده از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که فرمود بخوان در عید فطر و قربان و جمعه وقتی که مهیا شدی به جهت بیرون رفتن به نماز این دعا را:

«اللَّهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ فِي هَذَا الْيَوْمِ أَوْ تَعَبَّأَ أَوْ أَعَدَّ»

خدایا هر که آماده شده در این روز یا مهیا

«وَأَسْتَعَدَّ لِوَفَادَةٍ إِلَى مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رَفْدِهِ وَ نَوَافِلِهِ وَفَوَاضِلِهِ»

و مستعد و مجهز گشته برای ورود به یکی از مخلوقات به امید جایزه و صله و بهره ها

«و عَطَايَاهُ فَإِنَّ إِلَيْكَ يَا سَيِّدِي تَهَيَّئْتَنِي وَتَعَبَّيْتُ وَأَعْدَدَتَنِي»

و عطاهای او ولی ای آقای من تنها بسوی تو است آمادگی و تهیه

«وَأَسْتَعْدَدَتَنِي رَجَاءَ رَفْدِكَ وَ جَوَائِزِكَ وَ نَوَافِلِكَ وَ فَوَاضِلِكَ وَ فَضَائِلِكَ»

و استعداد و تجهیز من به امید جایزه و صله ها و بهره ها و بخششها و فضلها

«و عَطَايَاكَ وَ قَدْ غَدَوْتُ إِلَى عِيدٍ مِنْ أَعْيَادِ أُمَّةٍ نَبِيَّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ»

و عطاهای تو و بامداد کردم در عیدی از عیدهای امت پیامبرت محمد که دروهای تو

«اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ وَ لَمْ أَفِدْ إِلَيْكَ الْيَوْمَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ أَثِقُ بِهِ قَدَمَتُهُ»

بر او و برآلش باد و البته ورود من بسوی تو نه به امید کردار شایسته ای است که بدان اطمینان داشته و پیشکش آورده

«و لَا تَوَجَّهْتُ بِمَخْلُوقٍ أَمَلْتُهُ وَ لَكِنْ أَتَيْتُكَ خَاضِعاً مُقَرَّراً بِذُنُوبِي»

باشم و نه اینست که به مخلوقی رو کرده و آرزومندش باشم بلکه با حال خضوع به درگاه تو آمده و معترف به گناه

«وَ إِسَأَلْتُ إِلَى نَفْسِي فَيَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ اغْفِرْ لِي الْعَظِيمَ مِنْ»

و بدی خود بر نفس خویشتم پس ای خدای بزرگ..... پیامرز بزرگ گناهانم را زیرا

«ذُنُوبِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا»

نیامرز گناهان بزرگ را جز تو ای که معبودی جز تو نیست ای

«أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ»

مهربانترین مهربان.